

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobkyne **T.**, nar. X., bytom v B., zastúpenej JUDr. J. F., advokátom v B., proti žalovanému **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Bratislava**, Špitálska ul. č. 8, o peňažný príspevok, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 14. mája 2009 č.k. 1 S 244/2008-44, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 14. mája 2009, č.k. 1 S 244/2008-44, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 14. mája 2009, č.k. 1 S 244/2008-44, zamietol žalobu o zrušenie rozhodnutia zo 16. septembra 2008 číslo AA/2008/12009-NSVOPPK/Mik, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave z 28. mája 2008 číslo 5/soc.2008/04568-4/Pok a jeho rozhodnutie potvrdil. Žalovaný považoval za zákonné rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, ktorý podľa § 62 a § 100 ods. 2 zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 195/1998 Z.z.) odňal navrhovateľke peňažný

príspevok na prepravu s účinnosťou od 31. mája 2008, a od 1. júna 2008 jeho výplatu zastavil z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok pre nárok naň a jeho výplatu.

Súčasne zamietol žalobu proti rozhodnutiu žalovaného zo 16. septembra 2008 číslo AA/2008/12008-NSVOPPK/Mik, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobkyne a potvrdené rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, odboru sociálnych vecí a rodiny z 28. mája 2008, číslo 5/soc.2008/045683/Pok o nevyhovení žiadosti žalobkyne z 19. marca 2008 a nepriznaní peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla podľa § 61 zákona č. 195/1998 Z.z..

Neúspešnej žalobkyňi nepriznal náhradu trov konania s poukazom na § 250k ods. 1 OSP.

Súd prvého stupňa zistil, že na základe žiadosti žalobkyne z 19. marca 2008 o poskytnutie peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla posudkoví lekári žalovanej posudkami oddelenia posudkových činností odboru sociálnych vecí a rodiny Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave z 9. mája 2008 číslo 2008/0243/M 11 a odboru posudkových činností Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny z 13. augusta 2008 číslo AA/2008/12099-NSVOPC stanovili mieru funkčnej poruchy žalobkyne rozsahom 50 %. Podľa záverov posudkov žalobkyňa je naďalej občiankou s ťažkým zdravotným postihnutím ale sociálne dôsledky jej ťažkého zdravotného postihnutia nenavrhl kompenzovať peňažným príspevkom na prepravu. Žalobkyňa na základe doložených lekárskeho nálezov nemá zníženú pohybovú schopnosť. Napriek jej ťažkému zdravotnému postihnutiu v dôsledku dobrej spolupráce s lekármi a vďaka medikamentózne liečbe, nácviku relaxačných techník pri odstraňovaní sociálnej izolácie a nácviku cestovania v prostriedkoch verejnej hromadnej dopravy dokáže využívať prostriedky hromadnej dopravy. Žalovaný preto nepochybil, keď z dôvodu zmeny skutočností, rozhodujúcich pre trvanie nároku na peňažný príspevok odňal žalobkyňi peňažný príspevok na prepravu a jeho výplatu vo výške 95 % z preukázaných nákladov na prepravu a s účinnosťou od 1. júna 2008 zastavil vyplácanie. Žalobkyňa aj podľa názoru súdu prvého stupňa už nespĺňa zákonom stanovenú podmienku odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, preto žalovaný nepochybil, keď žalobkyňi tiež nepriznal peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla. Ani v odvolacom správnom konaní nebola v posudku navrhnutá kompenzácia sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia formou peňažného príspevku na kúpu osobného

motorového vozidla, žalobkyni preto nemožno tento peňažný príspevok poskytnúť.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa odvolanie. Namietala, že krajský súd rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutočného stavu veci, lebo jej zdravotný stav sa nezlepšil, naďalej jej nedovoľuje cestovať prostriedkami hromadnej dopravy. Poukázala na správu zo psychologického vyšetrenia zo 4. júna 2009, v ktorej jej bola odporúčaná kompenzácia na zmiernenie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia formou peňažného príspevku na prepravu. Žiadala preto, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c ods. 1 a § 250ja OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie vecnej správnosti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý zamietol žalobu žalobkyne proti rozhodnutiu žalovaného vo veci odňatia peňažného príspevku na individuálnu prepravu žalobkyne osobným dopravným prostriedkom a nepriznaní peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla ako kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia.

Zo spisov vyplýva, že žalobkyňa je občiankou s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorej miera funkčnej poruchy podľa druhu zdravotného postihnutia bola stanovená na 50 % .

Zo záverov posudku odboru posudkových činností Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave z 13. augusta 2008 č. AA/2008/12099-NSVOPC vyplýva, že v súčasnosti navrhovateľka trpí agorafóbiou s panickou poruchou osobnosti s hraničnou dekompenzáciou, poruchou osobnosti a správania u dospelých (IV-2-b). Pri pozitívnej snahe a používaní medikamentózne] liečby dokáže použiť prostriedky hromadnej dopravy, ku ktorým dokáže prejsť, nastúpiť do nich a zvládnuť situáciu vo vozidle.

V oblasti mobility nie je žalobkyňa odkázaná na individuálnu prepravu osobným

motorovým vozidlom, v oblasti komunikácie nemá narušenú schopnosť dorozumievať sa so sociálnym prostredím v dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia, v domácnosti, v oblasti zvýšených výdavkov menovanej nevznikajú zvýšené výdavky. Z toho dôvodu nenavrhol kompenzáciu určenú na prekonanie alebo na zmiernenie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia.

Na ďalšiu správu zo 4. júna 2009 o psychologickom vyšetrení žalobkyne (kontrolné psychodiagnostické vyšetrenie) klinickou psychologičkou PhDr. E.M., z ambulancie klinickej psychológie, Polikliniky v B., nemohol odvolací súd prihliadnuť, lebo nesvedčí o takom zdravotnom stave žalobkyne, ktorý existoval v čase rozhodovania žalovaného, a ktorý by nebol predmetom odborného posúdenia posudkových orgánov. Treba uviesť, že v uvedenej správe sa neuvádzajú také skutočnosti, ktoré by odborom posudkových činností žalovaného pri vypracovaní posudku neboli známe. Navyše pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci skutočný stav vecí v čase rozhodovania žalovaného, preto okolnosti, ktoré nastali až po jeho rozhodnutí nemajú vplyv na posúdenie jeho zákonnosti.

Požadované príspevky nie sú nárokovými dávkami sociálnej pomoci, lebo správny orgán môže uvážiť, za akých okolností a ktorému subjektu ich poskytne. Nároky na uvedené kompenzácie vznikajú iba potom, ako o ich priznaní právoplatne rozhodne príslušný orgán. Zákonom je založená voľná úvaha správneho orgánu aj vo veciach rozhodnutí o kompenzáciách ťažkého zdravotného postihnutia. Takéto rozhodnutia, založené na voľnej úvaha správneho orgánu by mohol súd zrušiť len vtedy, keby odporovali obsahu spisov alebo zásadám logického myslenia. Takéto pochybenia však v danej veci zistené neboli.

Odvolací súd považuje za správny právny názor súdu prvého stupňa, podľa ktorého žalovaný sa logicky a vecne správne vysporiadal so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie žiadosti žalobkyne o poskytnutie peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla aj o odňatí peňažného príspevku na individuálnu dopravu. Tiež dostatočne zdôvodnil, prečo nie je možné vyhovieť jej žiadosti. Posudky posudkových orgánov žalovaného z 9. mája 2008 a z 13. augusta 2008, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie žalovaného boli dostatočne doložené vykonaným šetrením aj obsahom pripojenej zdravotnej dokumentácie a o vecnej správnosti a odbornej úrovni ich záverov neboli pochybnosti.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislava podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, a preto podľa § 246c ods. 1, § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP má právo na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 20. mája 2010

JUDr. Elena Zavadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová